

Uninen pyhien kirjoitusten lukutuokio

KUVITUS: HECTOR BORIOLASCA

Lucy Stevenson Ewell
(Perustuu tositahtumaan)

Tämä kertomus tapahtui Norjassa.

Elvira heräsi isän ääneen. "On pyhien kirjoitusten aika", isä sanoi.

Elvira nousi istumaan vuoteessaan ja hieroi unisia silmiään. Ulkona oli vielä pimeää. Ja oli kylmä! Elvira ei halunnut jättää mukavaa vuodettaan.

Äiti sanoi, että pyhiä kirjoituksia lukemalla he voisivat oppia tuntemaan Jeesuksen paremmin. Mutta pyhien kirjoitusten lukeminen joka aamu oli vaikeaa!

Elvira käveli hitaasti ylös portaita ja istahti sohvalle isosiskonsa Sigridin viereen. Hän halasi tyynyä ja kätkeytyi pörröisen peittonsa lämpöön. Hänen veljensä olivat toisessa huoneessa aloittamassa verkkoseminaarin oppituntiaan.

Isän puhelin alkoi soida. Hän vastasi siihen, ja sukulaisia ilmaantui näytölle. Liv-täti oli pukeutunut ja valmiina lähtemään töihin. Heidän serkkunsa Dorthea oli yhä yöpuvussaan aivan kuten Elvira.

Elvira vilkutti heille videopuhelun välityksellä ja haukotteli. Heillä oli aina pyhien kirjoitusten lukutuokio Liv-tädin ja Dorthean kanssa. Nämä asuivat toisella puolella Norjaa neljän tunnin matkan päässä. Heidän kaikkien oli helpompi lukea pyhiä kirjoituksia, kun heillä oli tavoite soittaa toisilleen joka päivä. Ja Elvirasta oli ihanaa nähdä serkkunsa!

Muutamaa minuuttia myöhemmin äitikin liittyi puheluun. "Hei, tytöt", hän sanoi. Tällä viikolla äiti oli matkoilla töiden vuoksi, mutta hän soitti silti perheen pyhien kirjoitusten lukutuokioon.

He pitivät rukouksen. Sitten Elvira avasi pyhät kirjoituksensa. He lukivat yhdessä Mormonin kirjaa. Jokainen luki vuorotellen jakeita.

Elvira kuunteli, kun muut lukivat, mutta hänen oli vaikea pysyä hereillä. Sigrid oli nukahtanut sohvalle. Elvira tönäisi häntä. Mutta sitten jokin jakeessa kiinnitti hänen huomionsa.

"Ja minä näin rautakaiteen, ja se kulki virran partaalla ja johti puulle, jonka luona seisoin", Dorthea luki.*

"Minä tunnen tämän kertomuksen!" Elvira sanoi. "Se on Lehin uni." Hän oli nähnyt siitä pyhien kirjoitusten videon. Siinä oli kaunis puu, jossa

oli valkoisia hedelmiä, ja ihmiset pitelivät kiinni rautakaiteesta päästäkseen sen luo.

"Muistatko, mikä rautakaide on?" äiti kysyi.

"Pyhät kirjoitukset?"

"Aivan oikein!" isä sanoi. "Nefi opettaa myöhemmin, että rautakaide on kuin Jumalan sana. Kuinkahan me voimme pitää kiinni rautakaiteesta kuten ihmiset Lehin unessa?"

"Me pidämme kiinni siitä juuri nyt!" Elvira nosti Mormonin kirjan käteensä. "Pitämällä pyhien kirjoitusten lukutuokion."

Äiti nyökkäsi. "Kun luemme pyhiä kirjoituksia, me pääsemme lähemmäksi Jeesusta Kristusta. Aivan kuten ihmiset pääsivät lähemmäksi elämän puuta pitäessään kiinni rautakaiteesta."

Kun he jatkoivat lukemista, Elvira kuvitteli, että hän tarttui rautakaiteeseen ja käveli kohti kaunista puuta. Häntä ei nukuttanut enää niin paljon.

Pian oli aika lähteä. Liv-tädin ja äidin piti mennä töihin. Ja Elviran, Sigridin ja Dorthean piti valmistautua kouluun.

"Hei hei, kaikki!" Elvira vilkutti ruudulla perheelleen. "Olette rakkaita!"

Kun Elvira juoksi alakertaan valmistautuakseen kouluun, hänellä oli sisällään lämmin tunne. Eikä se johtunut hänen pörröisestä peitostaan. Hän tiesi lämpimän tunteen johtuvan siitä, että Pyhä Henki kertoi hänelle Mormonin kirjan olevan totta. Se oli hieno tapa aloittaa päivä! ●

*1. Nefi 8:19

Vaikka oli varhaista, Elvira tiesi, että pyhien kirjoitusten lukeminen oli vaivan arvoista.